

Ἡσθάνθη ὀλίγην τύψιν συνειδότος ἀλλὰ καὶ μεγάλην ἀνακούφισιν διότι τὸ δράμα τῆς λήξεως παρήλθεν, αὐτοῦ ἀπόντος. Πῶς ἔκαμαν καὶ τὼ εἰς τὰ γραφεῖα; Διατί δὲν τὸν εἰδοποίησαν;

Ἡγέρθη, διήνοιξε τὰ παραπετάσματα καὶ εἶδε τὸν Ῥίςλερ καὶ τὸν Σιγισμύνδον συνομιλοῦντας ὁμοῦ εἰς τὸν κήπον. Νὰ συνομιλοῦν αὐτοί, οἵτινες πρὸ πολλοῦ ἤδη δὲν ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους! . . . Τί ἄρᾳ γε εἶχε συμβῆ; Ὅτε ἡτοιμάσθη νὰ κατέλθῃ, εὔρε τὴν Κλαίρην παρὰ τὴν θύραν τοῦ θαλάμου του.

— Δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθῃς, εἶπεν αὐτῷ.

— Διατί;

— Μεῖν' ἐδῶ. Θὰ σοῦ ἐξηγήσω.

— Ἀλλὰ τί τρέχει λοιπόν; . . . Ἦλθον ἀπὸ τὴν Τράπεζαν;

— Ναί, ἦλθον. . . αἱ συναλλαγματικαὶ ἐπληρώθησαν.

— Ἐπληρώθησαν;

— Ὁ Ῥίςλερ εὔρε χρήματα. . . . Ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἔτρεξε μὲ τὸν Πλανῆν. Φαίνεται ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχε πολὺτιμα κοσμήματα. . . Μόνον τὸ μέγαλον ἐξ ἀδαμάντων κόσμημά της ἐπωλήθη ἀντὶ εἴκοσι χιλιάδων φράγκων. Ἐπώλησεν ἐπίσης καὶ τὴν ἔπαυλιν του εἰς τὴν Ἀνιέρην μὲ ὅλα ὅσα περιεῖχεν. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἀπητείτο καιρὸς διὰ νὰ ἐγγραφῇ ἡ πράξις τῆς πωλήσεως, ὁ Πλανῆς καὶ ἡ ἀδελφὴ του προκατέβαλον τὸ ποσόν.

Λαλοῦσα ἀπέστρεφεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπόν της. Αὐτὸς ἀφ' ἐτέρου ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν ὅπως ἀποφύγῃ τὸ βλέμμα της.

— Ὁ Ῥίςλερ εἶνε ἔντιμος ἄνθρωπος, ἐξηκολούθησεν ἡ Κλαίρη, καὶ ἀφοῦ ἔμαθεν ἀπὸ ποῖον εἶχεν ἡ σύζυγός του ὅλην αὐτὴν τὴν πολυτέλειαν. . . .

— Πῶς! εἶπεν ὁ Γεώργιος ἔντρομος. Ἐμαθεν; . . .

— Τὰ πάντα. . . ἀπήντησεν ἡ Κλαίρη ταπεινοῦσα τὴν φωνήν.

Ὁ ἀτυχὴς ὠχρίασε καὶ ἐφέλλισε λέξεις τινάς.

— Ἀλλὰ τότε. . . σύ; . . .

— Ὡ, ἐγὼ εἴξευρα τὰ πάντα πρὸ τοῦ Ῥίςλερ. Χθὲς ἀφοῦ ἐπέστρεψα, ἐνθυμείσαι σοῦ εἶπα ὅτι ἐκεῖ πέραν εἰς Σαβινὺ ἤκουσα μερικὰ πράγματα πολὺ σκληρὰ καὶ ὅτι θὰ ἐδίδα δέκα ἐτη ἐκ τῆς ζωῆς μου διὰ νὰ μὴ κάμω αὐτὸ τὸ ταξεῖδι.

— Κλαίρη!

Ὁρμὴ ζωηρὰ φιλοστοργίας τὸν ἐκυρίευσεν· προέβη ἐν βῆμα ὅπως πλησιασῇ πρὸς τὴν σύζυγόν του· ἀλλ' αὕτῃ εἶχε τὸ πρόσωπον τόσον ψυχρόν, τόσον θλιβερῶς ἀποφασιστικόν, ἡ ἄκρα τῆς θλίψεως τόσον εὐκρινῶς ἐξεδηλοῦτο δι' αὐστηρὰς ἀδιαφορίας ἐφ' ὅλου αὐτῆς τοῦ σώματος, ὥστε δὲν ἐτόλμησε νὰ τὴν σφίξῃ ἐπὶ τοῦ στήθους του ὡς ἐπεθύμει, ἀλλ' ἐψιθύρισε μόνον ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

— Συγγνώμην! συγγνώμην! . . .

— Πρέπει νὰ μὲ εὐρίσκης πολὺ ἥσυχον, εἶπεν ἡ θαρραλέα γυνὴ τοῦτο προέρχεται διότι ἔχυσα χθὲς ὅλα τὰ δάκρυά μου. Φαντάζεσαι ἴσως ὅτι ἐθρήνουν διὰ τὴν καταστροφὴν μας; ἀπατάσαι. Ἐνόςφ τις εἶνε νέος ἀκόμη καὶ βωμαλέος ὡς ἡμεῖς, τοιαύτῃ ἀποθάρρυνσις δὲν εἶνε συγγνωστὴ. Εἴμεθα ἐξωπλισμένοι κατὰ τῆς πενίας καὶ δυνάμεθα ν' ἀγωνισθῶμεν κατ' αὐτῆς ἀντιμέτωποι. . . . Ὅχι! Ἐθρήνουν τὴν καταστραφεῖσαν εὐτυχίαν μας, ἐθρήνουν σέ, τὴν τρέλλαν τὴν ὁποίαν ἔκαμες νὰ χάσῃς τὴν μόνην, τὴν ἀληθινὴν σου φίλην.

Ἦτο ὥραία ἐνῶ ἐλάλει οὕτως, ὥραιότερα ἀφ' ὅσον ποτὲ ὑπῆρξεν ἡ Σιδωνία, περιβαλλομένη ὑπὸ φωτὸς ἀγνοῦ ὅπερ ἐφαίνετο καταπίπτον ἀνωθεν ὡς ἀνταύγεια οὐρανοῦ αἰθρίου, ἀνεφέλου, ἐνῶ τὰ συντεθλασμένα χαρακτηριστικὰ τῆς ἄλλης ἐφαίνοντο πάντοτε ἀρούμενα τὴν λαμπρότητά των, τὸ κατεργάρικον καὶ αὐθαδὲς θέληγτρόν των οἰοῖται ἐκ τῆς ἐπιπλάστου λάμπσεως τοῦ προσκηνίου θεάτρου τινός. Τὴν ἄλλοτε ἐλαφρὰν ψυχρότητα καὶ ἀκίνησίαν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ τῆς Κλαίρης ἐνεψύχου νῦν ἡ ἀνησυχία, ἡ ἀμφιβολία, ὅλαι αἱ βάσανοι τοῦ πάθους καὶ ὅπως αἱ ἐξ ἀτήκτου χρυσοῦ πλίνθοι δὲν ἔχουν ἀξίαν εἰμὴ ἀφοῦ τὸ Νομισματοκοπεῖον ἀποτυπώσῃ πρότερον ἐπ' αὐτῶν τὸ σῆμά του, οὕτω καὶ ἡ ὥραία αὐτῆς γυναικεῖα μορφή σημειωθείσα ὑπὸ τῆς σφραγίδος τῆς λύπης διετῆρει ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς ἐκφρασίῃ τινα ἀνεξάλειπτον συμπληροῦσαν τὴν καλλονὴν της.

Ὁ Γεώργιος τὴν ἐβλεπε μετὰ θαυμασμοῦ. Τοῦ ἐφαίνετο περισσότερον ζωντανή, περισσότερον γυνὴ καὶ ἀξιολάτρευτος ἔνεκα τοῦ λόγου τῶν χωρισμῶν καὶ τῶν ἐμποδίων, ἅτινα αὐτὸς συνησθάνετο ἤδη. Ἡ τύψις τοῦ συνειδότος, ἡ ἀπελπισία, ἡ αἰσχύνῃ εἰσέδυσαν εἰς τὴν καρδίαν του ὁμοῦ μετὰ τοῦ νέου ἔρωτός του καὶ ἡ θέλησε νὰ γονυπετήσῃ ἐνώπιόν της.

— Ὅχι, ὄχι, σῆκω! εἶπεν αὐτῷ ἡ Κλαίρη· ἐὰν ἤξευρες τί μοῦ ὑπενθυμίζεις, ἐὰν ἤξευρες ποῖον πρόσωπον ψευδὲς καὶ πλήρες μίσους εἶδα παρὰ τοὺς πόδας μου τὴν παρελθοῦσαν νύκτα! . . .

— Ὡ! ἐγὼ δὲν ψεύδομαι. . . ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος φορικῶν. . . Κλαίρη, σὲ ἱκετεύω ἐν ὀνόματι τοῦ τέκνου μας! . . .

(Ἐπεται συνέχεια)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Δὲν εἶνε πάντοτε φρόνιμον νὰ ἐμποδίζῃ τις κατόπιν ὅ,τι ἔπρεπεν ἐξ ἀρχῆς ν' ἀπαγορεύσῃ.

*

Ὅταν ἐνδιαφέρεται κανεὶς δι' ὅλα καταντᾷ νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται ἐπὶ τέλους διὰ τίποτε.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἡ πλουσιωτέρα χώρα τοῦ κόσμου κατοικεῖ ἐν Βαλπαράϊζω τῆς Χιλῆς καὶ ἔχει περιουσίαν ὅχι ὀλιγωτέραν τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου καὶ τριακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

— Ὁ Φραγκίσκος Κοππὲ ἐπεράτωσε νέον δραματικὸν ἔργον ἔχον ὑπόθεσιν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις ἀρχὴν τῶν Κοινωνιστῶν κατὰ τὸ ἔτος 1871, ἀλλ' ἡ παράστασις αὐτοῦ ἀπηγορεύθη.

— Ὁ διάσημος γάλλος ζωγράφος Μεσσονιὲ ἔλαβε παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως τὴν ἐντολὴν νὰ φιλοτεχνήσῃ μίαν ἐκ τῶν μεγάλων τοιχογραφιῶν τοῦ Πανθέου, εἰκονίζουσαν τὴν ἀποθῆωσιν τῆς Γαλλίας.

— Ὁ Γλάδστων εἶνε ἐκ τῶν συγχρόνων συγγραφέων ὁ ἀκριβώτερος πληρωνόμενος. Τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν Nineteenth Century, ἐν τῷ ὁποίῳ συχνάκις δημοσιεύει ἄρθρα, πληρῶνει δι' ἕκαστον τούτων ὅχι μακρότερον τῶν 1500 λέξεων 2500 δραχμῶν ἥτοι περίπου 1 δραχμὴν καὶ 75 λεπτά τὴν λέξιν.

— Ἡ μακροτέρα τηλεφωνικὴ γραμμὴ τῆς Εὐρώπης, ἡ μεταξὺ Βουδαπέστης καὶ Πράγας ἔχουσα μῆκος 600 χιλιομέτρων, ἐνεκαινίσθη ἐσχάτως, λειτουργεῖ δὲ ἄριστα.

— Ὁ διάσημος ἀοιδὸς τοῦ Μονάρχου Φόγλ ἀπέρχεται εἰς Ἀμερικὴν ἵνα δώσῃ σειρὰν 70 μουσικῶν ἐσπερίδων ἐπὶ ἀοιδῇ 800 χιλιάδων δραχμῶν.

— Αἱ ἐσχάτως συμβῆσαι ἐν Ἰαπωνίᾳ πλημμύραι ἐπὶ πληθύνον ἀνυπολογίστους ζημίας : 12 ἐπαρχίαι κατεκλύσθησαν, 2500 ἄνθρωποι ἐπνίγησαν, 50000 οἰκίαι ἐκρημνίσθησαν ἢ ἐπληρώθησαν ὕδατος, 6000 γέφυραι παρεσύρθησαν. Ἀπὸ τριακονταετίας τοιαύτη καταστροφὴ δὲν εἶχε συμβῆ ἐν Ἰαπωνίᾳ.

— Ἐν Ἰσπανίᾳ ὑπάρχουσι 29220 καλογῆρων καὶ 25000 καλογραιῶν, ἀνήκοντες εἰς 179 διαφόρους τάξεις καὶ κατοικοῦντες εἰς 1330 μοναστήρια. Παρτηρεῖται δὲ ὅλον ἐν αὐτοῖς τάσις πρὸς τὸν μοναστικὸν βίον. Ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἀριθμὸς τῶν καλογραιῶν ἐδιπλασιάσθη, ἐξαπλασιάσθη δὲ ὁ τῶν καλογῆρων.

— Ἰδιαιτέρα σιδηροδρομικὴ ἄμαξα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου τῆς Βουλγαρίας κατασκευάσθη ἐν Βιέννῃ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ· εἶνε δὲ πολυτελεστάτη καὶ ἐστοίχισεν 63 χιλιάδας δραχμῶν περίπου.

— Ἐν Γερμανίᾳ ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωσιν ἁμάξας χειμερινάς, δυναμένας νὰ θερμανθῶσι διὰ μικρὰς θερμάστρας.

— Ἐν Νεαπόλει θὰ παρασταθῇ προσεχῶς δρᾶμα γραφὲν ὑπὸ ἰταλοῦ ἔχον ὡς κύριον πρόσωπον τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Φρειδερίκον Γ'.

— Ὁ Προφῆτης τὸ γνωστὸν μελόδραμα τοῦ Μαγερβέρ παρεστάθη ἐσχάτως ἐν Βρισηνῇ τῇ πρωτεύουσὶ τῆς Κενσλάνδιας εἰς γλῶσσαν Βολαπύκ.

— Τὰ γερμανικὰ ταχυδρομεῖα κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφικὴν σημείωσιν ἐγένετο ἡ ἐξῆς κίνησις κατὰ τὸ 1888: γράμματα 2,123,457,345, ἐφημερίδες 568,957,960 καὶ παραρτήματα αὐτῶν 34,989,426, δέματα καὶ ἐπιταγαὶ 103,350,605. Ἡ ἐν συνόλῳ κίνησις παρουσιάζει πλεόνασμα τῆς γενομένης κατὰ τὸ 1887, ἐξ 148 ἑκατομμυρίων τεμαχίων.

ΣΑΠΦΙΚΑ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΟΙ ΚΕΙΝΟΣ

Ἄλλος θεὸς μοῦ φαίνεται ἐκεῖνος ποῦ ἀντικρὺ σου
Θωρεῖ τὸ χαμογέλιο σου, κι' ἀκούγει τὴ φωνὴ σου.
Κ' ἐμένα μέσ' ἔς τὰ στήθια μου ἐπῆδ' ἡ καρδιά μου,
Καθὼς σ' ἐπρωτοκυττάξα, καὶ πιάσθηκ' ἡ λαλιά μου.
Γλῶσσα δὲν εἶχα γιὰ 'μιλιά, στὸ αἶμά μου μιὰ λαῦρα
Λεπτὴ ἐκρυφοχύθηκε, τὰ ἔβλεπα ὅλα μαῦρα,
Δὲν ἄκουγα παρὰ βοητό, πετοῦσα σὰν τὸ ψάρι,
'Ο ἴσρος μ' ἐπερέχυνε, καὶ σὰν ξηρὸ χορτάρι
Χλωμὴ σὰν σ' ἐθωροῦσα,
Δὲν ἤξερ' ἂν ἀπέθανα, ἢ ἂν ἀκόμα ζοῦσα.

ΔΕΔΥΚΕ ΜΕΝ Α ΣΕΛΑΝΑ.

Τὸ φεγγαράκι ἐμίσηψε, μεσάνυχτα σιμόνει,
'Ἡ ὥραις φεύγουν καὶ περνοῦν, κ' ἐγὼ κοιμοῦμαι μόνη.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Διπλὴ ἀξία ἐμπορεύματος.

Πλανόδιος καπνοπώλης συνιστᾷ ἐπιμόνως εἰς διαβάτην τὸ ἐμπόρευσμά του :

— Πάρετε ἀπ' αὐτὸν τὸν ὥραϊον καπνὸν τοῦ Ἀργρινίου.

Ὁ διαβάτης ὀργίλως :

— ὦχ, ἀδερφέ, δὲν καπνίζω.

— Τότε πάρετε ἀπὸ τὸν ἄλλον καπνὸν ποῦ δὲν καπνίζεται.

* Ἐν Ἑστιάτοριῳ.

— Παιδί, τί μπριζόλα εἶν' αὕτῃ ποῦ μούφερεις ;
Αὐτὸ δὲν εἶνε κρέας, εἶνε τελατίνι.

Καὶ ὁ ὑπηρετὴς ἀπαθῶς :

— Ἄν ᾔτον τελατίνι δὲν ὀὰ εἶχε ἐβδομηῆντα λεπτά μόνον.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Παρασκευὴ ἐνὸς μόνοῦ κυπέλλου τείου.

Τῆς κυρίας αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ὀρισμένην ἡμέραν ὑποδοχῆς ἐνδιαφέρει βεβαίως ὁ νέος τρόπος εὐκόλου παρασκευῆς ἐνὸς μόνοῦ κυπέλλου τείου. Τὸν τρόπον αὐτὸν μετεχειρίζονται αἱ Κινεζαὶ δέσποιναι καὶ αἱ Ἀμερικανίδες, εἰσῆλθον δὲ ἀπὸ τινος καὶ εἰς Παρισίους. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπάρχουσιν ἐπὶ μικρὰς τραπέζης βραστὸν νερόν καὶ τὰ ἀπαραίτητα πρὸς παρασκευὴν τείου, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ σφαῖρα χρυστὴ μεγάλη ὡς καρδύδιον, ἡ ὁποία εἶνε κενή, κατατροπυμένη καὶ ἀνοικοκλείεται δι' ἐλατηρίου ὡς τὰ ὀρολόγια τῆς τσέπης. Ἡ σφαῖρα αὕτῃ εἶνε δεμένη μετ' ἀλυσιν καὶ ἡ ἄλυσις ἔχει ἀγκίστριον εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν. Ὅταν ἡ κυρία θέλῃ νὰ προσφέρῃ κύπελλον τείου εἰς ἕνα μόνον ἐπισκέπτην, ἀνοίγει τὴν σφαῖραν, θέτει ἐντὸς φύλλα τείου, τὴν κλείει, διὰ τοῦ μικροῦ ἀγκιστρίου τὴν κρεμᾷ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ δακτυλίδιά της καὶ τὴν ἀφίνει νὰ πέσῃ ἐντὸς κυπέλλου εἰς τὸ ὅποιον χύνει καὶ βραστὸν νερόν· τὴν ἀφίνει δὲ ἐντὸς αὐτοῦ ἕως οὗ τὸ τείον γείνη τόσον βαρὺ ὅσον ἐπιθυμεῖ ὁ ἐπισκέπτης. Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς παρασκευῆς εἶνε χαρίεστος, λέγουσιν, ὅταν ἡ κυρία ἔχει ἐπιτηδεύματα καὶ — πρὸ πάντων — εὐμορφον χέρι.